

MINISTERSTVO VNITRA

Praha 26. března 2020

Č. j. MV- 53546-2/OBP-2020

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly

Vyjádření odboru bezpečnostní politiky k žádosti o stanovisko - chataření a chalupaření v nouzovém stavu

(k č. j. MV- 52329-2/ODK-2020)

Odbor bezpečnostní politiky (OBP) byl požádán o vyjádření k otázkám souvisejícími s pravomocemi starostů a Policie ČR při regulaci pohybu a pobytu osob v chatových a chalupářských oblastech v době nouzového stavu a omezujících opatření vlády.

Volný pohyb a pobyt osob mimo svá trvalá bydliště upravuje v současné době mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 23. března 2020 č. j. MZDR 12745/2020-1 (dále „mimořádné opatření“), kterým bylo nahrazeno usnesení vlády ze dne 15. března 2020 č. 215 (publikováno pod č. 85/2020 Sb.). Mimořádné opatření stanoví, že se zakazuje volný pohyb osob na území celé České republiky (s taxativně vymezenými výjimkami) a nařizuje se osobám pobývajícím na území České republiky omezit pohyb na veřejně dostupných místech na dobu nezbytně nutnou, pobývat v místě svého bydliště a omezit kontakty s jinými osobami na nezbytně nutnou míru. Platnost výše uvedeného krizového opatření vlády skončila dne 24. března 2020 v 6 hodin ráno, platnost mimořádného opatření je stanovena do 1. dubna 2020 do 6 hodin ráno, přičemž lze předpokládat další prodloužení. Samotný nouzový stav trvá po dobu 30 dnů, a to od vyhlášení dne 12. března 2020 ve 14 hod.

S ohledem na to, že mimořádné opatření omezuje pohyb na veřejných místech, nelze z tohoto omezení dovozovat jakýkoli zákaz pobývat na soukromých pozemcích, včetně chat a chalup a za tímto účelem je samozřejmě možné na tato

místa vycestovat, pokud tedy nejde o oblasti uzavřené na základě rozhodnutí orgánu veřejného zdraví (tzv. karantény). Jak uvádí Listina základních práv a svobod v čl. 4 odst. 4, *při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.* Účelem mimořádného opatření je snaha o dočasné maximální omezení sociálních kontaktů mezi lidmi, s výjimkou nezbytných cest, tak aby se v největší možné míře zamezilo komunitnímu přenosu onemocnění koronavirem. Ve shodě se stanoviskem Ministerstva zdravotnictví tak lze uzavřít, že občané, kteří nepocítují příznaky onemocnění, mohou vycestovat do jiné lokality, jsou ovšem povinni dodržovat všechna stanovená pravidla, včetně vybavení rouškou a omezení kontaktu s jinými osobami a pobytu a pohybu na veřejných prostranstvích v této lokalitě na dobu nezbytně nutnou.

K pravomocím starosty lze uvést, že starosta obce při trvání nouzového stavu zajišťuje v souladu s § 22 krizového zákona provedení krizových opatření v podmínkách obce, přičemž tato opatření musí být vždy realizována v mezích nařízených krizových opatření vlády. V tomto případě lze za krizové opatření analogicky považovat také mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví, kterému náleží působnost na úseku ochrany veřejného zdraví. Ustanovení § 22 krizového zákona ovšem nelze považovat za speciální zmocnění k vydání nařízení obce, kterým by bylo možné regulovat jakoukoli oblast v přenesené, natož samostatné působnosti obce. Rozhodně pak není možné jakkoli rozšiřovat nařízená krizová opatření, kterými je zasahováno do základních lidských práv a svobod. Vydání jakéhokoli zákazu vstupu do chatových a chalupářských oblastí ze strany starosty, které by mimo jiné znamenalo omezení přístupu k soukromému majetku, by jednoznačně šlo nad rámec mimořádného opatření a nedůvodně a neoprávněně zasáhlo do základních práv a svobod dotčených osob.

Policie České republiky rozhodně nedisponuje žádným oprávněním, na základě něhož by mohla osoby pobývající v chatových a chalupářských oblastech, pouze na základě toho, že se v těchto oblastech nachází, vykázat, nebo na základě

něhož by mohla takovým osobám přístup do těchto oblastí zakázat. K takovému postupu by bylo možné přistoupit až na základě konkrétního protiprávního jednání, do něhož ovšem samotný přesun do chatové a chalupářské oblasti rozhodně nespadá, jak vyplývá z výše uvedeného. Za předpokladu, že by osoby pobývající v chatových a chalupářských oblastech zjevně porušovaly mimořádné opatření (např. výkon jiných než nezbytných činností na veřejných prostranstvích), mohla by takovým jednáním být naplněna skutková podstata přestupku podle § 92n odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví. Přestupky podle tohoto zákona projednávají zpravidla krajské hygienické stanice (a podle své působnosti Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra). Pokud se obecní úřad, Policie České republiky nebo jiný orgán veřejné moci dozví o spáchání některého z uvedených přestupků, oznámí tuto skutečnost příslušnému správnímu orgánu podle § 73 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

K dalším postupům Policie České republiky při projednávání přestupků postihujících porušení opatření přijatých v době nouzového stavu vizte informace na webových stránkách Ministerstva vnitra (<https://www.mvcr.cz/clanek/informace-pro-obce-k-projednavani-prestupku-postihujicich-poruseni-opatreni-prijatych-v-dobe-nouzoveho-stavu.aspx>).

S pozdravem

Mgr. Radek Šubrt
ředitel odboru